

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης κατά την ΚΠολΔικ 731' δεν μπορεί να υποχρεωθεί ο καθ' ου η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων σε εκτέλεση της συμβάσεως, έστω και εάν αυτή είναι διαρκής¹, με

¹ Η γνώμη μας στο ζήτημα τούτο, είναι διαμετρικώς αντίθετη, για τους ακόλουθους λόγους :

Η εφαρμογή ή μη της απαγορευτικής ρήτρας της ΑΚ 692 § 4, ποικίλλει ανά είδος ασφαλιστέου δικαιώματος. Ειδικότερα :

Στα ενοχικά δικαιώματα (: αξιώσεις): (έννομες συνέπειες από ενοχικές σχέσεις, δηλ. αξιώσεις).

Στις αξιώσεις αυτές (είτε από το νόμο πηγάζουν, είτε από δικαιοπραξία) η ικανοποίησή τους επιφέρει απόσβεση της ενοχής (ΑΚ 416). Περαιτέρω, αντικείμενο της ενοχής είναι η παροχή. Παροχή είναι αυτό τούτο το περιεχόμενο της υποχρέωσης του οφειλέτη (ΑΚ 287 εδάφ. 1). Με τον όρο «παροχή» δεν δηλώνεται, κατά κυριολεξία, το υλικό ή άυλο αγαθό, το οποίο ο οφειλέτης – κατά το σκοπό της ενοχής – προσπορίζει στο δανειστή. Η παροχή νοείται ως συμπεριφορά (πράξη, παράλειψη ή ανοχή) του υποχρέου σε εκπλήρωσή της οφειλέτη (ΑΚ 287 εδάφ. 2) (Αστ. Γεωργιάδης, ΕνοχΔ, ΓενΜέρος, τ. 1^ο, § 3 I 1, σελ. 60. Φουρκιώτης, ανωτ., ΕλληνΕνοχΔ, έκδ. 1964, Κεφ. 3ο, § 14, σελ. 143. Σταθόπουλος, στον ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, άρθρο 287, Νο 24 επ. Λιτζερόπουλος, ανωτ., Στοιχεία ΕνοχΔ, § 4 σελ. 3 επ. Μπαλής, ΕνοχΔ, § 6. Φύλιος, ΕνοχΔ., Γεν. Μέρος, 1987, § 1 Θ II 1, σελ. 49. Ζέπος, ΕνοχΔ I, Κεφ. β', σελ. 124). Οι παροχές διακρίνονται σε διαρκείς και πρόσκαιρες. Διαρκείς είναι οι παροχές για την εκπλήρωση των οποίων απαιτείται συνεχής ενέργεια ή παράλειψη του οφειλέτη (λ.χ. σύμβαση εργασίας, μίσθωση πράγματος). Πρόσκαιρες (: στιγμιαίες) είναι οι παροχές, των οποίων η εκπλήρωση συντελείται με μία (πρόσκαιρη, στιγμιαία) πράξη (λ.χ. μεταβίβαση κυριότητας πωληθέντος πράγματος, καταβολή τμήματος) ή με σύνθετη πράξη, η οποία συντελείται από πλείονες πρόσκαιρες, όμως το δανειστή ενδιαφέρει το αποτέλεσμα, δηλ. η ίδια η παροχή κι όχι η διάρκειά της (λ.χ. κατασκευή έργου). Αντιστοίχως, οι συμβάσεις με αντικείμενο διαρκή παροχή (Αστ. Γεωργιάδης, § 3 I (2, β), σελ. 63/4. Σταθόπουλος, στον ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, Εισαγ. άρθρ. 361-373, Νο 20. Λιτζερόπουλος, § 31 σελ. 30/31. Μπαλής, ΕνοχΔ. § 6, σελ. 29. Ζέπος, ανωτ., ΕνοχΔ I, Κεφ. δ', § 17 III 8, σελ. 334. Φύλιος, ανωτ., § 3 (Α, Β), σελ. 67 επ. Φουρκιώτης, ανωτ., § 22, σελ. 186-9. Μαντζούφας, ΕνοχΔ., έκδ. 3η, σελ. 27. Σούρλας, ΕρμΑΚ, Εισαγ. άρθρ. 361-373, Νο 54) [Κατ' άλλη έκφραση : στις διαρκείς συμβάσεις η διάρκεια αποτελεί, κατά τη βούληση των μερών, περιεχόμενο της παροχής (Κουκιάδης, Τινά περί των διαρκών ενοχικών συμβάσεων, Αρμ. ΚΗ, σελ. 749 επ.), χαρακτηρίζονται διαρκείς, οι δε συμβάσεις με αντικείμενο πρόσκαιρη παροχή, χαρακτηρίζονται στιγμιαίες (Σταθόπουλος, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, Εισαγ. άρθρων 361-373 περιθ. αριθ. 20. Φουρκιώτης, ανωτ., § 22 I, σελ. 188. Ζέπος, ανωτ.. Κουκιάδης, Τινά περί των διαρκών ενοχικών συμβάσεων, Αρμ. ΚΗ, § Α σελ. 749).

Μετά τις παραδοχές αυτές, παρέπονται αναγκάως τ' ακόλουθα :

Παροχή διαρκής.

Όταν, αντιθέτως, η υποχρέωση προς παροχή είναι διαρκής, τότε αποκλείεται η εφαρμογή της ΚΠολΔ 693 § 4. Διότι η διαρκής παροχή εκτείνεται στο διηνεκές, μέχρι να λήξει η σχετική υποχρέωση του οφειλέτη, κατά τους ορισμούς του σχετικού νόμου ή της οικείας συμβάσεως, που τίκτουν την ανωτέρω διαρκή συμβατική παροχή, αφού η μερική κατά χρόνο ικανοποίηση της ασφαλιστέας αξίωσης, δεν συνιστά παραβίαση της εν λόγω απαγορευτικής ρήτρας, ακριβώς επειδή αυτή έχει υπόψιν της ολοσχερή εκπλήρωση της ενοχής (Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 692, § 4.2.4., σελ. 122-4 και § 5.6. σελ. 154, § 5.1., σελ. 137 και 139 και άρθρο 731 § 4.1. σελ. 775. Γεωργίου, Συνέπειες της προσβολής της φυσικής εξουσίας επί του πράγματος, Ελλ-Δνη 34 (1993), § 2.1.2.1., σημ. 9 σελ. 1429 και στο βιβλίο μου «Ασφαλιστικά μέτρα», έκδ. β', σελ. 477. Ο ίδιος, Προσωρινή δικαστική προστασία επί ταυτόχρονης προσβολής της νομής και της κυριότητας, ΑρχΝ ΜΗ (1997), § Γ., 4.3., σελ. 292. Μπλάτσιος, Η προστασία του κατόχου, ΑρχΝ ΜΕ, (1994), § V, σελ. 487. ΜΠρΧαλκίδας 585/1991 Δ. 23/223. ΜΠρΑθ 15611/1989 Δ. 21/875 με σημ. Παναγόπουλου. ΜΠρΑθ 16255/1989 Ελλ-Δνη 31/1546. ΜΠρΑθ 18001/1982 ΕΕργΔ 42/185. ΜΠρΠειρ 2941/1982 ΝοΒ 31/557. ΕιρΑθ 486/1994 Δ. 25/869).

(Πλείονα, ο αναγνώστης μπορεί να πληροφορηθεί, στο βιβλίο μου «Ασφαλιστικά μέτρα II», έκδ. 2004, υπό το άρθρο 692 § III σελ. 91 επ., όπου και η σχετική βιβλιογραφική και νομολογιακή τεκμηρίωση των απόψεών μου).

καταδίκη εκπληρώσεως, διότι η καταδίκη αυτή οδηγεί σε απαγορευμένη (κατά την ΚΠολΔικ 692 § 4) σε ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος (ΜΠρΑθ 4629/2004 Ελλ-Δνη 46/612).
